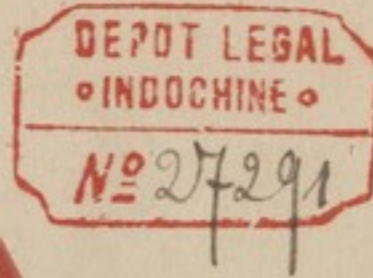

Nov. 11

BÀNG BÀ LÂN — ANH THƠ

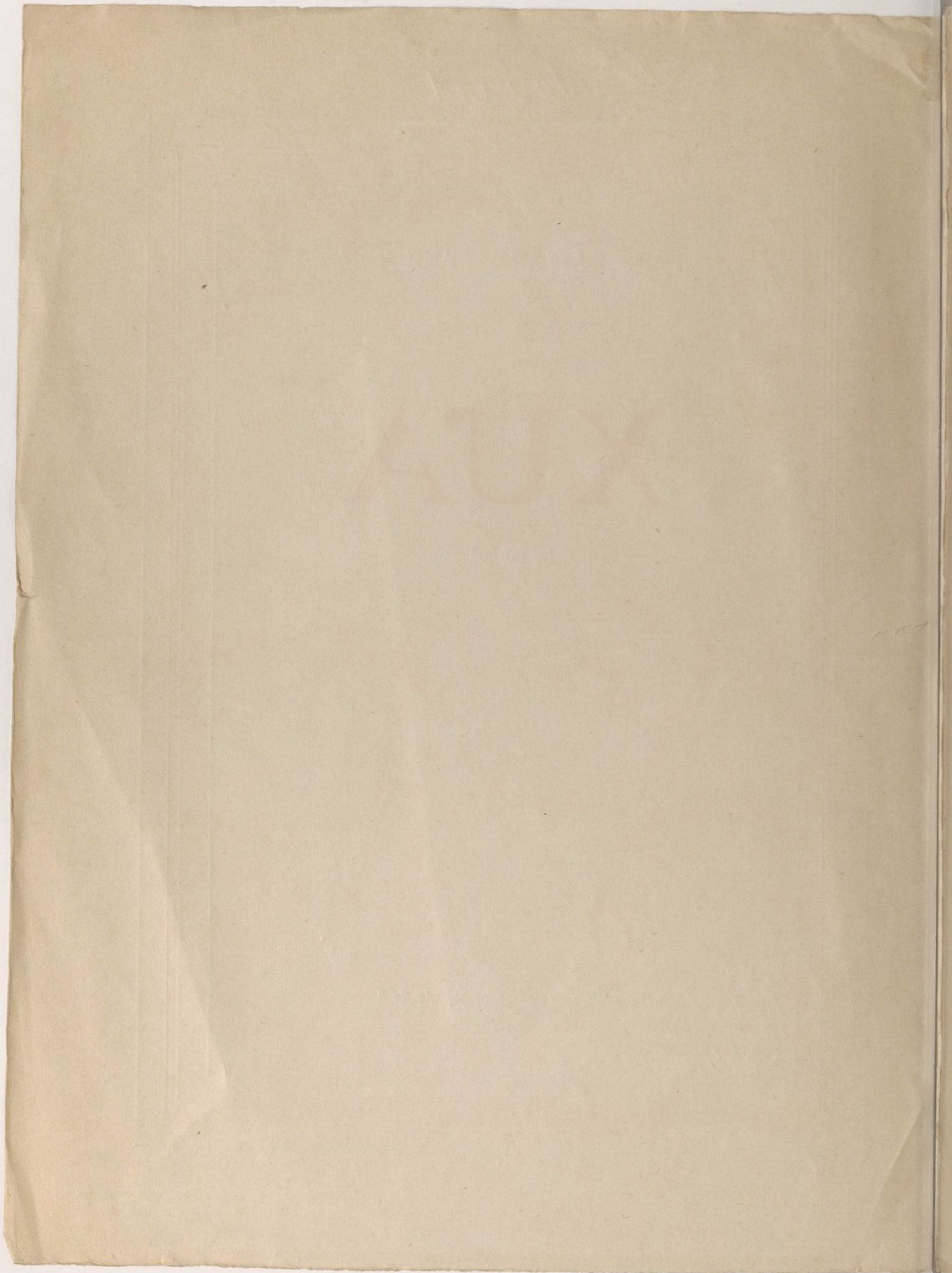
XUVA

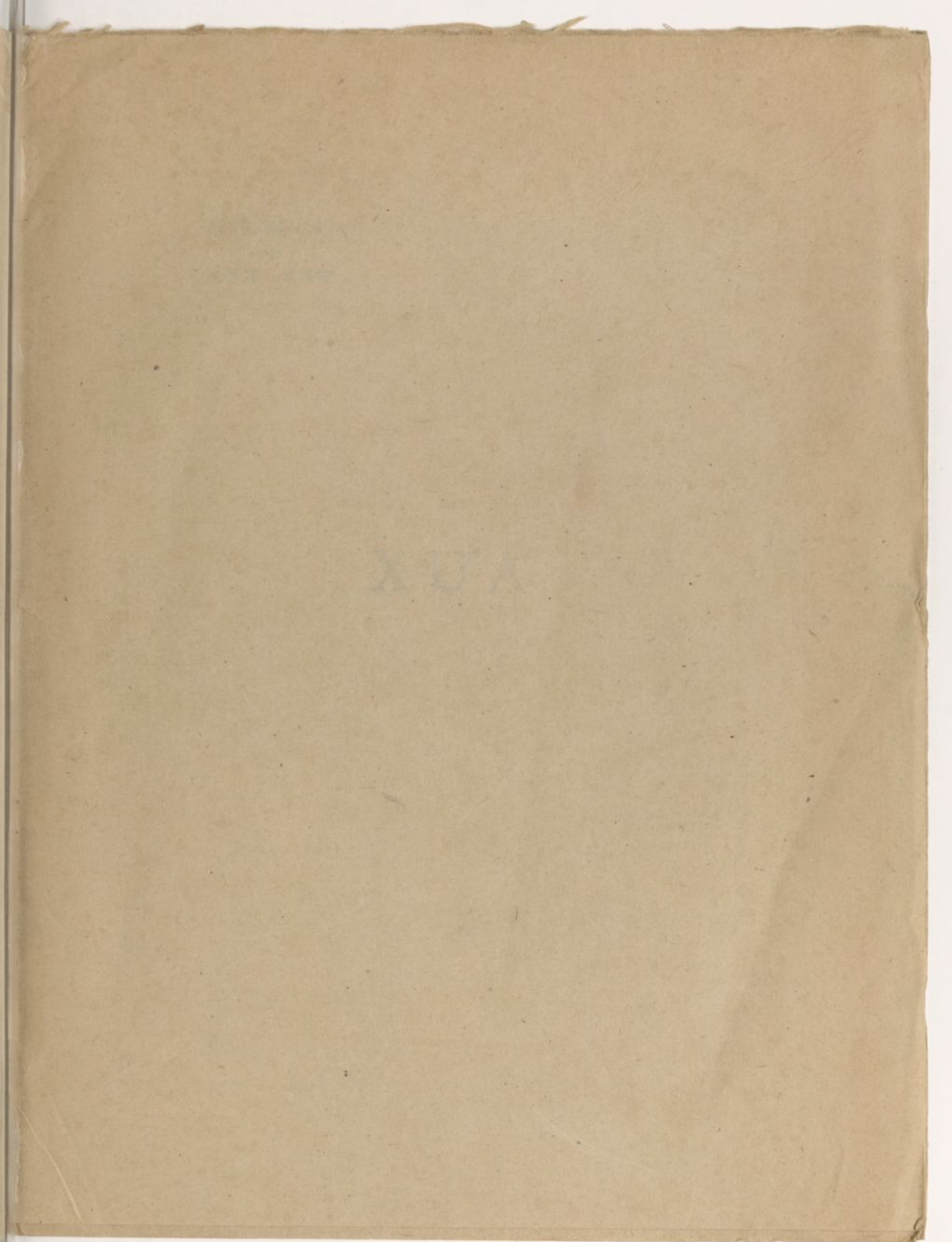
THƠ

80
Indoch.
2664

SÔNG - THU'ONG

2664

KHJ-AG-BHAG
CV
OPT-HVA

XUẤ của **BÀNG-BÁ-LÂN** và **ANH-THƠ** thuộc loại sách mỹ-thuật của **SÔNG-THƯƠNG**. Sách in xong ngày 20 Novembre 1941 tại nhà in Hàn-Thuyên, 53 phố Tiên-Tsin Hanoi. Ngoài những cuốn thường in trên giấy bản dày, có in thêm 12 cuốn Lua Dó thượng hạng đánh số từ I đến XII, 2 cuốn Registre đánh số R. 1, R. 2 và 2 cuốn Gothique Chamois đánh dấu **THUẦN-LÂN** và A.T. Hai cuốn sau này có thêm 4 bức ảnh phụ-bản in trên giấy ảnh Draco blanc mat grain naturel do hai nhà nhiếp-ảnh **BÀNG-BÁ-LÂN** và **PHẠM-KIM-THUẦN** chụp. 16 cuốn sách quý đều có chữ ký của tác-giả.

BÀNG BÁ LÂN — ANH THƠ

DEPOT LEGAL
INDOCHINE
N° 24291

XUẢ

Thơ

80 Indochi.
2664

NHA XUẤT BẢN SÔNG-THƯƠNG

PHONG BAN BAN CHIAI

1921

XU

1921

PHONG BAN BAN CHIAI

Sông Thương

Sông Thương nước chảy đôi dòng,
Kẻ về người ở cho lòng quặn đau !

(Lời thú phụ)

Một lá thuyền thơ thả tấm trăng,
Nước về đâu mãi chảy xuôi dòng.
Sông Thương đôi nước. Này cô lái
Hãy ghé cho vào bên nước trong.

Đôi mảnh hồn quê quá ngẩn ngơ,
Sinh nhằm thế kỷ lạc tim mơ.
Nhìn xa trời nước rênh nghiêng ngả,
Say rượu hay là say ý thơ ?

Trời, nước : này đây hai mảnh trăng,
Vài ba lửa nến ngõ sao băng.
Đôi chèo vô sóng ngõ sênh phách,
Tưởng gái Tâm-Dương ghé đái đàng.

Có tiếng đêm dài khóc ở đâu ?
Đế ven sông kéo nhị âu sầu.
Cây bờ lẳng lẳng muôn tai lá,
Nước chở hồn sông giặt bãi dàu.

Ở chốn này đây xưa biệt ly,
— Sông Thương hình ảnh buổi phân kỳ ! —
Đây dừng bước tiên, đây mưa lệ,
Đây hết nhìn nhau, biết nói chi !

Thương nhớ ngàn xưa chìm đáy sông :
Chàng ra biên thú, thiếp cô phòng !
Nhìn sông quẩn quại ta dường thấy
Muôn tấm lòng Xưa thồn thức mong !

(Août 1941)

Trường xưa

Kính tặng phụ thân.

Chính-chệch trên đường giữa,
Thầy đồ vất chéo khoeo.
Nghiêng mình tựa gối xếp,
Thơ hứng, đùi rung đều.

Trên phấn bốn chung quanh,
Học trò phục la-liệt.
Cao giọng như cầu kinh :
« U a... Không-tử viết... »

Đầu đường gian bên trái,
Anh trưởng tràng tô son
Trên trang phóng còn mới
Một trò vừa nhập môn.

Máy cái đầu thả chỏm
Châu vào một bản sao.
Những bàn tay vụng dại
Tô mực nét son đào.

Đĩa son tươi rực rỡ
Như má cô dạy thi.
Nghiên mực đen kín đáo,
Roi mây năm uy nghi.

Ngọn bút lông hiền lành
Trong tay trò dễ bảo.
Nhưng lại khi sắc sảo
Trong tay thầy đưa nhanh.

Giấy ta, bìa phát cật
Đưa thoáng mùi dịu êm.
Người trước tìm trong ấy
Mệnh mộng đạo thánh hiền.

Trưa rồi, giọng ngâm-nga
Vang vang trong nhà lá.
Tiếng gà trưa xa xa,
Làng trưa im lặng quá.

Người người đều lắng tai
Nghe tiếng học ngân dài.
Ao vàng không gợn sóng,
Tre xanh bật tiếng cười...

Trà sen

Đôi mảnh giáng vàng rơi đáy nước,
Một vài tiếng sáo lừng-lơ buông.
Hồ sen tàn lá đang nâng gió,
Ông lão dài râu phát-phới sương.

Thuyền lướt hồ hoa nở nắng đào,
Lách tim đôi nụ khép thanh-tao.
Tay già trân-trọng nâng từng cánh,
Chút chút trà thơm nhẹ giấu vào.

Mài sớm hồ xanh nước lẳng gương,
Hoa vừa chúm-chim hé dài sương.
Thuyền thơ tay lão khoan-thai lái,
Tim dẫu trà sen ướp ý hương.

Ấm nước sôi vừa, chén nhỏ xinh,
Trà pha phơn-phớt nắng bình-minh.
Rung dùi nâng chén râu phơi-phới,
Trông nhấp hồn hoa đắm nước xanh.

Chén rượu hoàng hoa

Sen hạ tàn khố hồ bán nguyệt,
Ngạt-ngào dăm chầu cúc hoàng-hoa.
Cụ Nghè hôm sớm lê cây trúc,
Lững-thững ven hồ đón ý thơ.

Đáy đỏ chan hoà trăng — những trăng —
Hoàng-hoa bừng nở đón đêm rằm.
Thư-dòng hầu rượu bên hồ sáng,
Dăm cụ rung đùi chén chén nâng.

Bình sứ nghiêng-nghiêng rót chén vơi,
Ý thơ, men rượu dễ say người.
Giọng vàng cao đọc hoàng-hoa khúc,
Cá nòi hồ trắng lặng-lẽ bơi.

Chén rượu mừng hoa say chệnh-choáng,
Lời thơ lặp lại ý ban đầu.
Vài ba giọt rượu hoen tà áo,
Một chút trăng ngà vương tóc râu.

Bà đồ

Lấy chồng cho đáng tấm chồng,
Bổ công trang điểm má hồng răng đen.
Chẳng tham ruộng cả ao liền,
Tham về cái bút cái nghiên anh đồ!

(Phong dao)

Tặng Phạm-kim-Thuần
một tâm hồn thù mị, một lòng yêu vị tha.

I

Cô Mỹ thôn Ngô-Xá,
Minh tư óng dịu-dàng;
Nhu-mi. Ai cũng mến
Khen ngoan đẹp nhất làng.
Trai tư khắp huyện mơ-màng,
Cạy bao tay mỗi qua nàng se duyên.

Có lẽ còn bỡ-ngỡ,
Cô chưa bằng lòng ai.
Hay gương lòng sớm mở
Thăm in một bóng người.
Lòng yêu mơ gửi xóm Đoài,
Có chàng trai trẻ áo dài ngám thơ.

Ngõ tre cô chậm bước,
Nghe giọng ngâm võ về.
Rào thưa mắt nhìn mắt,
Đôi lòng giao dè mê...
Ngày xuân, áo mới lê thê,
Lệ tràn sung sướng cô về xóm tây,

Dăm thước vườn trồng trái,
Nhà rơm một mái siêu.
Nhưng mộng lòng đã toại,
Đâu dám quản chi nghèo.
Đắm đang xuôi ngược sớm chiều,
Lòng mơ một chiếc võng điều mai sau.

Giọng âm chàng đọc sách,
Thao thao tưởng nước nguồn.
Văn chàng hay nức tiếng,
Lòng nàng như pha son.
Nhường chàng nửa đĩa dầu con,
Kề trắng quên ngủ tay tròn quay tơ.

II

Tài cao nhưng vận rủi,
Ba khoa rồi năm khoa.
Lều chiếu túi khăn gói,
Hoa râm mái tóc già.

Buồn thiu thầy Khóa về nhà,
Mở trường dạy trẻ... Ngày qua lại ngày!

Trăng xưa kê đầu ngõ,
Guồng xưa vẫn bén giầy.
Mơ xưa không còn nữa,
Da héo bọc tay gầy!

Bà đồ tất-tả đông tây.
Lo chồng con được tháng ngày ấm no.
Chăm chồng không chút thờ-ơ,
Bình yên chẳng khóc đời mơ héo tàn!

Vườn xưa

Kính tặng hương-hồn bác tôi.

Đây một giàn lan, che bóng lan,
Dầm thân từng trúc đứng nghiêm hàng.
Vài hòn non bộ, nhiều đêm vắng
Biển cạn đầy trăng, cá đớp vàng.

Và khi vườn chủ tóc như sương
Gậy trúc lang-thang dạo khắp vườn.
Là lúc hồn thơ say ý rượu,
Tìm hồn hoa lạc dưới trăng sông.

Rồi cả vườn cây nghe tiếng ngâm,
Nâng cao hồn mộng quyện hương trầm.
Sau khi gót hạc dừng hiên nguyệt,
Chén rượu hòa trăng rót mãi vẫn.

Nhưng nay lạnh-lẽo bóng trắng sang,
Lan héo lòng hoa, trúc võ-vàng.
Cá chẳng đùa trăng, trong biển cạn
Vài hòn non bộ đứng cư tang.

Vì chưng vườn chủ tóc như sương,
Gậy trúc chiều qua đã giắt đường
Thơ rượu say về tiên-giới ấy,
Vườn xưa để lạnh bóng trắng suông!

Bình văn

Sang-sảng giọng vàng ngấm lớn tiếng
Bãi văn đỏ nở những khuyên tròn.
Môn-sinh đầu cúi nghe chăm-chú,
Cụ Bảng dùi rung, tựa tráp sơn.

— « Ô, anh Khóa ấy giọng trong sao,
Văn đã hay mà từ lại cao ! »
Bên sớm ri-râm đôi tiếng nhỏ,
Vài ba mắt đẹp ghé trông vào.

Ai biết phòng bên một vóc mai
Bắn-khoăn, rón-rén nhẹ chân hài :
Ngập-ngừng, khe-khẽ nâng mảnh trúc,
Hồi-hộp lòng tơ lắng tiếng ai !

Ông quyền

Gác tối chiều mưa ngổ khóa then,
Bụi giầy vương vương nhện chằng rèm.
Có gì lăn-lóc rơi trên ván:
Ông quyền vàng son nét chữa hoen !

Từng chút sơn long-lở đó đây,
Mòn như thời-khắc dễ rơi ngày.
Bụi-ngùi cung-kính nâng bao gổ,
Trưởng áp Hồn Xưa chịu cánh tay.

Chiếc nón quai thao

Tua óng tơ ngà tha-thướt gió,
Vành vàng lá lụa nắng tươi xinh.
Khuôn hoa e-lệ trong khuôn nón,
Say mắt chàng trai liếc gửi tình.

Nhưng dép cong nghiêm bước thẳng đường,
Đâu ngờ tơ nón gió vương vương.
Chàng về, mắt đắm sâu xa vắng...
— Cả một trời xuân nhạt nắng hương !

Vợ lính thú

Tặng Văn-Dải.

Hỏa-mai, nón dẫu, bao vàng,
Người đi để lại muôn hàng lệ rơi!
Ngũ-liên trống giục bồi-hồi,
Một đàn vợ trẻ ngậm-ngùi ven sông.
Thuyền đi, bao mắt mờ trông,
Thuyền đi lại ngỡ thuyền dong buồm về!

Mong chồng thui-thủi miền quê,
Bao lần mướt rụng, bốn hè nắng mưa.
Mùa dưa rồi lại mùa dưa,
Dưa về đúng hẹn, nhà vua sai lời!(1)
Chiều thu mưa gió ngập trời,
Nhìn gương buồn khóc thêm vài nếp răn!

---

(1) Về thời Đông-Chu vua Tề (Tương-Công) sai tướng là Liên-Xung và Quản-chí-Phủ đem quân ra trấn ở cõi Quý-khâu. Bấy giờ đang mùa dưa, Tương-công có hẹn đến mùa dưa chín năm sau sẽ cho người ra thay. Một hôm quân sĩ dặng dưa mới, hai người nhớ lời vua hẹn, nóng lòng mong đợi, nhưng trông đã mỏi mắt mà chẳng thấy người thay. Tương-công đã quên lời hẹn!

Hồ mưa

Hồ mát thoảng đưa hơi lạnh lạnh,
Ngừng cười, bốn mắt vội nhìn lên.
Thuyền lan chèo võ chưa quay mũi,
Mưa vẽ vòng trên mặt nước êm.

Mây tối trời xa lữ-lượt về,
Sóng cồn gió chạy kéo lê-thê.
Tiều-thư sợ hãi kêu khe-khẽ,
Thị-nữ buông chèo ngắt lá che.

Chàng gió lơ-là cột khách tiên :
Lá che lật lật, tóc buông rèm.
Thuyền quay nghiêng-ngả, nàng run-rẩy,
Áo mỏng dầm mưa lẫn thịt mềm.

Riu-riu rời chân nép mái hoa,
Thuyền không lỏng lái giạt quanh bờ.
Hồ sen khúc-khích trong màn nước,
Một liễu âu-sầu đứng gọi mưa.

Thập lục huyền

Kính tặng hương-hồn ngoại-tổ-mẫu.

Đàn xưa mười sáu giây đồng,
Nhịp trầm to nhỏ dây lòng gái tơ.
Thâm khuê nửa khép song chờ
Trăng vàng thơ-thần bên bờ liễu dương.

Đàn xưa nhớ khúc nghê-thường,
Cung-phi rõ máu tay buồn âm thanh:
Tiêu-phòng canh lại tàn canh,
Mặt trời vui ngự bên mảnh Chiêu-dương!

Đàn xưa tha-thiết nhớ thương,
Âm-thầm chinh-phụ tay buông nhịp lòng:
Ái-quan mây cách mấy trùng,
Người đi sương gió mịt-mùng tha hương!

Đàn xưa lưu-thủy du-dương,
Con thuyền kỹ-nữ chèo buông trắng hồ :
Ý buồn găng lảng đường tơ,
Tâm-Dương bến cũ xa mờ sương trắng !

Đàn xưa mơ tưởng người văn,
Hồn yêu khuê-nữ bán-khoản tiếng đồng.
Giờ đây đàn đứt tơ lòng,
Ta nâng khung gỗ mơ-mòng nghe Xưa !

Hồ-xuân-Hương

Thủa ấy, Nàng-Thơ hiện xuống trần,
Lạc-loài đi giữa đám văn-nhân.
Bực mình nghe mãi lời khuôn sáo,
Nàng mĩa-mai gieo nhẹ mấy vần.

Thánh-thót, u-hoài như gió mưa,
Xa-sôi, huyền-ảo tựa trăng mờ.
Những lời di-dỏm yêu-đương ấy,
Miệng thể chê cười quá lảng-lơ!

Tâm sự Nàng-Thơ ngỏ với ai?
Trăng khuya chênh-chếch ngả phương đài.
— Buồn duyên hay cũng tương-tư đây?
Đã « mồm-mòm » chưa, chị Nguyệt ơi! (1)

Tinh cả, tài cao, duyên hãm-hiu,
Ngôn-ngang trăm mối, thẹn trăm chiều.
Ngàn năm ôm hận không tri-kỷ,
Từ đây vãn tiên bật tiếng reo !

Có lẽ Nàng-Thơ buồn thế chẳng ?
Một đi, không trở lại thăm trần.
Ngày nay lưu-luyến lời châu ngọc,
Ta nhớ, tìm ai dưới nắng trăng !

---

(1) « Một trái trăng thu chín mồm-mòm » (H. X. H)

Xuân

Trải vạn ngàn năm xuân vẫn xinh,
Xuân đi xuân lại nở bao tình.
Ai ơi, có biết xuân già trẻ?
Mừng đón xuân về lộc nảy xanh.

Có tiếng chim ca rộn góc làng,
Người vui mừng hội. Gió lang-thang
Đi tìm những giải điều phơ-phất
Đùa quẩn ngang lưng thiệp với chàng.

Có những hoa đào hé lá-lời,
Cánh tơ biêng-biếc, lá xanh cười.
Đôi chim thỏ-thẻ lời ân-ái,
Muôn vạn hoa lòng nở khắp nơi.

Nhưng một chàng kia quá ngẩn-ngoạ,
Tìm xuân tươi đẹp ở lời thơ.
Tìm xuân giữa hạ nồng gay-gắt,
Và giữa ngày đông giá lạnh tờ!

Nay lúc xuân sang lại hững-hờ,
Lòng mang-mang nhớ những xuân xưa :
— Ngòi lông gọi mực trong nghiên đá,
Khai bút mừng xuân rửa ý thơ...

Võng đảo

Kính tụng mẫu-thân.

Biên cờ phấp-phới nắng xuân tươi,
Đàn nhị du-dương nhịp bước người.
Đón ngựa vinh-quy, từng chuỗi pháo
Nỗ giải dậm liễu rắc mừng ai.

Sác thắm tươi-bời gió ném dâu?
Vài ba cô gái rẽ nương dâu:
— « Ô, anh Tú trẻ làng bên đấy,
Lọng rước tân-khoa đẹp áo châu! »

Ý thắm tưng-bừng gợn má tơ,
Nhìn mẹ quan Thám mũ giải tua.
Nhưng theo liền ngựa — yêu-kiêu quá! —
Một võng đảo đi dưới lọng cờ!

— « Xiêm áo kla ai vẫn hái dâu,
Vẫn cùng quán sớm với trưa cầu.
Phấn vua nay đã tươi trang-diễm,
Ngựa trước chàng đi, thiếp vống sau ! »

Cảnh khép vườn im, mắt lặng xao,
Má yêu thôn-nữ đã thôi đào.
Nhưng đường vống ruổi tung-bừng quá,
Nghe rộn lòng thơ một ước-ao!

Cầu Thượng-gia

Tặng cầu Là ở quê ngoại tôi.

Cầu đây có quán bày hàng,
Có đôi rùa đá, có nàng bán cau.
Mắt xinh, tươi thắm môi trầu,
Miệng cười lúm má chò cầu thêm duyên.

Chiều kia ghé một con thuyền,
Chiều sông lạnh lạnh, gió hiền êm êm.
Một thư-sinh dựa khoang thuyền
Nhìn cô má lúm đồng tiền lâu lâu.
Chợ tàn ế một bồ cau,
Chiều mưa ngủ đõ trên cầu thượng-gia.

Thư-sinh rong-ruổi đường xa,
Ôm theo hình ảnh miệng hoa một người.
Cầu cao cô ả biếng cười,
Đăm-đăm mắt gửi phương trời nghĩ chi?
Tình sông đoán chẳng duyên gì,
Ngày qua tháng lại nàng đi lấy chồng!

Ba năm tay bết tay bông,
Một chiều lạnh-lạnh người đông chạt cầu!
Vinh-quy người ở miền đâu
Mà đi vòng lối qua cầu thượng-gia?
Than ôi! Người cũ đây mà,
Nhớ nàng, mua lối chàng qua tìm nàng!
Khóc duyên lệ ứa hai hàng,
Nghìn thu câu chuyện lơ-làng còn ghi!

Trái bao mưa gió không kỳ,
Đôi rùa mòn đá nhẵn lý như gương.
Từng gian rồi lại từng gian,
Mái cầu sụp gãy, điêu-tàn tro-vơ.
Mười hàng cột mốc hững-hờ
Nâng giòng ván mục nổi bờ sông nông.
Lửa đèn vắng tắt chiều đông,
Cầu phơi sương gió, người không nắm cầu.
Cầu tươi giờ bán nơi đâu?
Hàng quà đã gợn về lâu trong làng.
Chiều nay nhìn nước sông vàng,
Khách buồn tránh nhớ tới nàng hỏi thăm.
Truyện xưa chỉ được nghe rằng:
— Cầu đây ông Trạng có lần đi qua!

Cầu lợp, kiểu « thượng gia hạ trí ». *Phong dao* :

« Chắc rằng dâu đã hơn dâu ?

Cầu tre vững dịp hơn cầu thượng-gia ! »

Trầm lên

Thủa ấy, trầm lên với ý thơ,
Một hai cổ lão mãi say cờ,
Quên trắng lạnh-lạnh treo giàn lý,
Khói biếc lửa râu tóc lắng-lơ.

Thủa ấy, trầm lên với khói hương,
Nến vàng soi tóc chớm hơi sương.
Sư già say đạo chừng quên ngủ,
Gió chập-chờn qua lắng mõ chuông.

Thủa ấy, trầm lên với khói mơ,
Thi-nhân say rượu gục buồng thờ.
Thư-phòng gió lên ùa trắng tới,
Từng cánh hoa-tiên múa cánh thơ.

Thửa ấy trăm lên với tiếng huyền,
Giai-nhân say nhạc mắt mơ duyên.
Lâu trắng vôi-vọi rèm buông sáng,
Nửa mái mây lơ tés lả mềm.

Thửa ấy trăm lên đẹp quá... xưa.
Giờ ta lòng những vấn-vương hờ.
Trái bao đêm lạnh sâu trắng ngủ,
Khói biếc còn vương những tứ thơ.

Bức tranh xưa

Đề bức tranh thủy-mặc tàu cổ của ông tôi.

Non cao suối bạc tuôn giòng,
Một cầu nho nhỏ, đường cong mép đôi.

Nhà rơm ba túp lồi-thối,
Rừng xa sáo-sạc gọi đôi chim về.

Lối mòn hun-hút chân dế,
Xe trâu lọc-sọc bánh kê gập-ghềnh.

Dặm xa lẻo-đẻo một mình,
Đôi vai khăn gói tranh tình tha hương !

Gái xưa

Tôi chậm bước mỗi khi qua Hàng Bạc, (1)
Kiều nhà xưa còn sót lại vài gian
Nắng chưa phai mà gió vẫn chưa tàn,
Người yêu-diệu còn đâu hình-dáng cũ!

Từng lớp ngôi hoen mờ vi rêu phủ,
Giống thời-gian trôi cuốn một thời xưa.
Một thời qua êm-dịu như lời thơ,
Với những gái đoan-trang và lạng-lẽ.

Trong khung cửa nhìn người qua e-lệ,
Hay trong mảnh kin-đáo rẽ đường ngôi,
Hay trên hè rón nhẹ bước xa-sôi,
Tay mềm-mại khẽ nâng quai nón thúng.

Quần lĩnh tía, dép cong, làn môi thắm,
Cười phở duyên kin-đáo của răng huyền.
Lời như ru và bước nhẹ êm êm...
Ôi, người mất như nhà thay lớp khác!

Tôi chậm bước mỗi khi qua Hàng Bạc,
Lòng hiu-hiu như buồn nhớ-nhung ai,
Tim vang lên như một tiếng than dài,
Cả thời trước dẫu đây còn phảng-phất!

---

(1) Một phố ở Hà-Nội còn lác-đác sót lại ít nhà kiêu cũ.

Tú Cầu

Tiếng nhạc vàng reo trong nắng mai,
Ngựa hồng lững-thững bước du-nhai.
Tràng-An rộn-rã mừng khoa mới,
Muôn tâm lòng tơ luyến cửa ngoài.

Lọng tia huy-hoàng che mũ tia,
Hây-hây quan Trạng mắt đầy duyên.
Lâu ai thị-nữ nâng rèm gấm,
Phải động Đào chăng? Thoáng bóng tiên!

Trạng bỗng bồi-hồi mơ Ngự-Uyên,
Trăm hoa khôn ví vẻ xuân-kiều.
Rượu hồng khó chuốc say-sưa ngọt!
Bỗng Tú Cầu tung ý thăm gieo.

Giật ngựa bàng-hoàng chàng đón mộng,
Lầu cao vang rộn tiếng reo cười.
Công-nương chớp mắt nhìn gương sáng:
Duyên đẹp này đây khách chiêm-khôi!

Chiếc cồng thơ

Tặng bà huyện Thanh-quan.

Núi chập-chùng cao, nước uốn quanh,
Bãi dâu ngăn-ngắt giải màu xanh.
Nhìn xa non nước chiều thu vắng,
Một mảnh tình riêng với một mình.

Ta nhớ Nàng-Thơ xưa mến yêu,
Chiều xuân đứng-dỉnh cồng yêu-kiều.
Trao hồn man-mác tình non nước,
Những vận thơ vàng phôi-phới reo.

Nào buổi Đèo Ngang bóng xế tà,
Hoàng-hôn theo mỗi cánh chim xa.
Thăng-Long dừng bước trông hoài cổ,
Trần-Võ trăm bay trước phật tòa.

Non nước giờ đây rậy ý thơ,
Mà người non nước gió sương mờ.
Ta nhìn xa vắng còn như thấy
Đứng-dỉnh nàng đi chiếc cồng thơ.

Duyên hồ

(Lư-Bình và Châu-Long)

I

Vách mỏng ngăn hai nàng với chàng,
Gần nhau mà cách mấy quan san !
Đêm nay trăng gió đìu-hiu quá,
Ghé vách chàng run khẽ gọi : Nàng !

Chàng lắng trong khuya đợi tiếng oanh,
Hồn yêu rung tựa lá trên cành.
— Chàng ơi ! Cho thiệp ngừng thêu đã,
Ngày thắm rồi đây chan-chứa tình !

Cảm-kích muôn yêu lời đá vàng,
Khuya rồi tiếng học vẫn vang vang.
Trăng tà dòm chếch qua song lạnh
Còn thấy trong khuya thức một chàng.

II

Bảng hồ ba kỳ đã xướng danh,
Bao con mắt đẹp ngó Lư-Bình.
Nhưng lòng phôi-phối không muôn hướng,
Lư chỉ mơ-màng một túp tranh.

Trống rong, cờ mở giục lên đường,
Rong-ruổi trông vờ nẻo cổ hương.
Võng thăm nghênh-ngang, tàn rục-rỡ,
Lòng về trăm mối vạn tơ vương.

Nhưng bức thêu đây, nàng ở đâu?
Lòng buồn như chết, lặng lâu lâu!
Sum vầy, ly-biệt kỳ-khôi quá,
Bốn vách nghiêng-nghiêng nặng chiu sầu!

Nhà vắng buồn vương, ngày lại ngày,
Tương-tư, chàng mượn chén tim khuấy.
Nhìn trắng lảng bạc tầu tiêu ngả,
Càng thấy men nồng vị đắng cay!

Cửa ngõ trắng khuya thăm lên vào,
Thiu-thiu bừng tỉnh giấc chiêm-bao.
Ngỡ ai dăng-hăng bên kia vách,
Vội đọc... Ô không, gió sặc-sào!

III

Hôm nay buồn nản lại thăm Dương,
Cơm hăm, cà thiu sẵn mỗi hờn.
Lời oán đưa lên chưa khỏi miệng,
Dương đã tùm-tím ngó Lưu-lang.

« Nàng Ba ! » Người dứt tiếng vừa xong,
Nhè-nhẹ màn hoa gợn cửa phòng.
Rụi mắt, còn ngờ chưa tỉnh mộng,
Nghện ngào, Lưu khê gọi : Châu-Long !

Giờ phút này, đây tình thiêng-liêng,
Tình yêu, tình bạn, biết chi đên.
Muôn vạn cảm-kích người thâm ý,
Nhưng chết lòng ai đã thắt duyên !

Hun-hút đường xa chàng thẳng rong,
Buồn ai nuốt lệ trở vô phòng.
Hai lòng héo-hắt mong quên lãng,
Nhưng mối duyên hò khó gỡ xong !

Ông cháu

Kính tặng ông tôi.

Ông lựa-thừa râu tuyết,
Áo cừ trắng gió sương.
Cháu trái đào phơ-phất,
Quần nhiều hồng tươi hương.

Xuân sớm ra vườn lan,
Ông lom-khom rửa lá.
Cháu nghịch gãy hoa vàng,
Sợ đòn, lăn khóc vạ.

Trưa hè đợi gió sen,
Ông trầm-ngâm ngắm nước.
Cháu nũng-nịu kê bên
Đòi ông sờ quạt thước.

Chiều thu ngắm cúc vàng,
Ông rốc bầu xao-xuyến...
Cháu không thích nhìn trăng,
Năm râu ông kể liến,

Đêm đông lửa rục lò,
Nhìn hoa than lấm-tám.
Ông bảo cháu nghe thơ,
Cháu đã nằm ngủ ám!

Ngày qua, đôi bạn thân
Vẫn yêu nhau quán-quit.
Nhưng một buổi chiều xuân,
Ông bỗng nằm ngủ tit.

Cháu đi hái nhiều hoa,
Cháu đi hâm rượu cúc,
Ông cũng chẳng buồn ra,
Cháu lói râu ám-ức...

Tương-tri

C
Con dò tối tối xuôi trăng,
Hồn mây nước đẹp lằng-làng dấp chèo.
Lầu cao soi bóng sông yêu,
Đêm đêm cô gái mỹ-miệu trông trăng.
Hai hồn chung một bâng-khuàng,
Vô tình, chú lái khua trăng lạnh-lùng.
Rồi đêm kia dưới lầu hồng,
Quên nâng tiếng hát du lòng gió sương.
Con đòi truyền ý My-nương,
Chàng say từ đáy lòng tương-tư sâu.
Đêm đêm chèo nhớ qua lầu,
Nhưng người cung-các bồng chau mây ngai.
Cắm dò thề với trăng trời,
Duyên yêu kiếp khác đèn bồi tình ta !

Một đêm kia cuốn rèm hoa,
My-nương toan cất chén trà mừng trăng:
— Ô hay, khói nước băng-khuáng
Ô hay, thuyền lướt ai nâng nhịp chèo?
Mơ-màng tưởng bóng Tình Yêu,
Lệ rạo tay chén như triều nước dâng.
Thuyền tình bỗng biến hư-không,
Chén tình vụt hóa lệ nâng tay sầu!

Phải chăng đó trái tim đau
Của hồn chú lái qua lâu vô duyên?

Túi gió trắng xưa

Đề-huề lưng túi gió trắng.

Nguyễn-Du

Ngày trước, thuyền thơ lướt ánh trăng,
Thi-nhân say ngất ngó cô Hằng.
Nước lặng. Vừa cao ngâm mấy vắn,
Thuyền bèn thấp-thoáng bóng giai-nhân.

Ngày trước, trong khung liễu thướt-tha,
Thoi oanh mau dẹt, tiếng vang ca.
Thi-nhân mơ đẹp, diên cuồng hát,
Đâu biết lầu cao nép bóng nga !

Ngày trước, chiều xuân vãn cảnh thuyền,
Mềm trông như liễu dáng thiên-tiên.
Thi-nhân vừa rứt thơ dề vách,
Chùm-chím vài cô lét mắt nhìn.

Ngày trước, phòng văn ngắm gió mưa,
Bên thêm gieo ướm mấy bông hoa.
Con hầu xinh đẹp vào trao sách,
Khách mở, dừng tay... nhật mãn là!

Ngày trước, bên đường lững-thường đi,
Thi-nhân mê ngắm bóng Tây-thi
Sau rèm kiệu bạc cười yên lặng,
Gợn sóng màn hoa cột khách ai!

Ngày trước! Ngày thơ với mộng qua!
Yêu tài Cư-Dị, Tô-đông-Pha.
Khách thơ mãi mãi đời lưu-luyến,
Người đẹp hằng mơ... một giấc mơ!

ĐÓN CỎI

TRÊN ĐƯỜNG LÀNG

(Tập truyện ngắn)

của

BÀNG - BÁ - LÂN

SẼ IN

TIẾNG SÁO ĐIỀU

(Thơ)

của

BÀNG - BÁ - LÂN

NHÀ XUẤT-BẢN SÔNG-THƯƠNG

88, Rue Neuve — Phủ-Lạng-Thương

